

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про національні спільноти України

Верховна Рада України,

виходячи з інтересів Українського народу щодо розбудови демократичної, соціальної, правової держави,

керуючись Конституцією України, положеннями Рамкової конвенції Ради Європи про захист національних меншин, Європейської хартії регіональних мов або мов меншин, інших міжнародних договорів щодо забезпечення прав осіб, які належать до національних спільнот, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України,

прагнучи до створення належних умов для забезпечення і захисту прав усіх осіб, що належать до національних спільнот, збереження і розвитку їх мовної, культурної, етнічної, релігійної самобутності,

поважаючи культурне розмаїття та заохочуючи міжкультурний діалог з метою розвитку взаєморозуміння, взаємоповаги та співробітництва між усіма особами, що проживають в межах території України, незалежно від їхньої етнічної, культурної, мовної або релігійної приналежності,

визнаючи мультикультурність цінністю українського суспільства, яка потребує захисту і збереження,

забезпечуючи рівність громадян України незалежно від їх національності,

приймає цей Закон з метою консолідації українського суспільства та гарантування громадянам України, які належать до національних спільнот, їх прав, створення умов для задоволення їх етнокультурних інтересів і потреб.

Розділ I

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Стаття 1. Предмет регулювання Закону

1. Цей Закон визначає особливості суспільних відносин щодо забезпечення реалізації прав та свобод осіб, які належать до національних спільнот України, для збереження і захисту їхньої самобутності, забезпечення їхнього повноцінного розвитку як частини українського суспільства.

Стаття 2. Поняття національної спільноти

1. Національна спільнота (національна меншина) – окрема група громадян України, які не є етнічними українцями і традиційно проживають на території України, об'єднані спільними етнічними, культурними, релігійними та мовними ознаками, і які виявляють прагнення зберегти і розвивати свою мовну, культурну, релігійну самобутність.

2. Національні спільноти України є невід'ємними, інтегрованими та органічними частинами українського суспільства, що збагачують та зміцнюють його.

Стаття 3. Законодавство щодо захисту прав осіб, які належать до національних спільнот, та правових засад державної політики щодо національних спільнот в Україні

1. Питання реалізації прав і свобод осіб, які належать до національних спільнот, регулюються Конституцією України, цим Законом, іншими законами, що стосуються прав і свобод осіб, які належать до національних спільнот, а також чинними міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

3. Двосторонні договори України з іншими державами, які укладаються для врегулювання питань, пов'язаних з національними спільнотами, ґрунтуються на принципах взаємності (паритетності) та пропорційності.

Стаття 4. Гарантії в сфері реалізації прав національних спільнот в Україні

1. Громадянам України незалежно від їхнього етнічного походження, належності до національних спільнот гарантуються рівні громадянські, політичні, соціальні, економічні та культурні права і свободи.

2. Держава гарантує всім громадянам України, які належать до національних спільнот, право на:

збереження і розвиток етнічної, культурної самобутності та ідентичності;

свободу світогляду і віросповідання;

розвиток етнокультурних традицій;

відзначення їхніх свят;

вивчення та користування рідною мовою;

видавничу діяльність, створення засобів масової інформації;

задоволення потреб у розвитку літератури, мистецтва;

створення закладів культури і недержавних закладів освіти;
створення та вступ до громадських об'єднань національних спільнот;
збереження культурно-історичної та духовної спадщини національної спільноти.

Стаття 5. Заборона дискримінації

1. Національні спільноти, незалежно від кількості осіб, які до них належать, є рівними та рівнозначними між собою. Створення переваг у обов'язках прав та свобод і можливостей їх реалізації для окремої національної спільноти забороняється.

2. Будь-яка дискримінація осіб на підставі їхньої належності до національних спільнот забороняється.

3. Не вважаються дискримінацією дії, які не обмежують права та свободи інших осіб і не створюють перешкод для їх реалізації, а також не надають необґрунтованих переваг особам та/або групам осіб за їх певними ознаками, стосовно яких застосовуються позитивні дії.

4. Особи, винні у порушенні вимог частини другої цієї статті, несуть відповідальність відповідно до закону.

Розділ II ПРАВА ТА СВОБОДИ ОСІБ, ЯКІ НАЛЕЖАТЬ ДО НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ

Стаття 6. Права та свободи осіб, які належать до національних спільнот

1. Під правами та свободами осіб, які належать до національних спільнот, розуміються права кожної особи, яка належить до національної спільноти, зберігати і розвивати мовну, культурну, релігійну самобутність через забезпечення права на освіту, свободу асоціацій, інформацію, право брати участь на рівних з іншими громадянами правах у виборах до представницьких органів, право зберігати та розвивати національну культуру і традиції (звичаї), а також реалізацію інших прав та свобод задля збереження і захисту їхньої самобутності як важливого компонента розвитку українського суспільства.

Стаття 7. Реалізація прав та свобод

1. Особи, які належать до національних спільнот, можуть здійснювати права й користуватися свободами, які гарантовані в цьому Законі як окремо, так і спільно з іншими представниками національних спільнот на всій території України.

2. Особи, які належать до національних спільнот, реалізуючи свої права та свободи, повинні неухильно дотримуватися законів України.

Стаття 8. Право на самоідентифікацію

1. Кожна особа має право вільно та самостійно вирішувати питання щодо своєї належності до національної спільноти або до кількох національних спільнот. Ніхто не може бути примушений повідомляти про свою належність до національної спільноти, якщо така дія не є необхідною для реалізації прав, що залежать від цього.

2. Примушення громадян України у будь-якій формі до визнання своєї належності або відмови або зміни своєї належності до національної спільноти не допускається.

3. Кожен громадянин України має право на власне ім'я, по батькові та прізвище з урахуванням звичаю національної спільноти, до якої він належить. Громадяни, в національній традиції яких немає звичаю фіксувати "по батькові", мають право на зазначення в документах, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи, лише імені та прізвища, а у свідоцтві про народження – імені батька і матері.

Стаття 9. Громадські об'єднання національних спільнот

1. Кожна особа має право створювати й брати участь у діяльності громадських об'єднань національних спільнот із метою вираження, захисту та популяризації інтересів національних спільнот із забезпеченням їхньої повної інтеграції в українське суспільство.

2. Участь або неучасть особи, яка належить до національної спільноти, у громадському об'єднанні національної спільноти, не може бути підставою для обмеження її прав.

3. За запитом громадських об'єднань національних спільнот в обласних центрах або визначених населених пунктах за рахунок державного та/або місцевого бюджетів створюється Дім національних спільнот, для функціонування якого громадським об'єднанням національних спільнот, що є неприбутковими організаціями, внесеними до Реєстру неприбуткових організацій, надається у безоплатне користування окреме приміщення. Порядок створення та функціонування Дому національних спільнот визначається Кабінетом Міністрів України.

Приміщення, яке надається у безоплатне користування громадським об'єднанням національних спільнот, або окремі його частини, а також земельну ділянку, на якій воно розміщено, заборонено використовувати у комерційних цілях.

Громадське об'єднання національних спільнот, яке отримало у безоплатне користування приміщення, має щорічно відкрито звітувати про його цільове використання. Відповідні звіти оприлюднюються як на офіційних сайтах зазначених громадських об'єднань, так і органів місцевого самоврядування, які надали приміщення у користування.

Стаття 10. Свобода вираження поглядів, думки, світогляду та релігії

1. Кожна особа, яка належить до національної спільноти, має право на свободу вираження поглядів і свободу думки, світогляду та релігії.

2. Громадяни, які належать до національних спільнот, мають право користуватися досягненнями своєї культури, сповідувати свою релігію або переконання, відправляти релігійні обряди.

3. Право на свободу вираження поглядів кожної особи, яка належить до національної спільноти, включає свободу дотримуватися своїх поглядів, одержувати і поширювати інформацію мовою своєї національної спільноти.

Стаття 11. Використання мов національних спільнот

1. Кожна особа, яка належить до національної спільноти, має право на вільне і безперешкодне використання мови своєї спільноти приватно та публічно, в усній і письмовій формі в межах, що не суперечать законодавству України.

2. Публічні заходи представників національних спільнот, зокрема, збори, конференції, мітинги, виставки, навчальні курси, семінари, тренінги, дискусії, форуми, інші заходи, доступні або відкриті для учасників таких заходів вільно чи за запрошенням, за плату чи безоплатно, постійно, періодично, одноразово або час від часу, можуть проводитися мовами національних спільнот.

3. Культурно-мистецькі, розважальні та видовищні заходи, організаторами чи одним з організаторів яких є громадські об'єднання національних спільнот, можуть проводитися мовами національних спільнот. Організатор забезпечує синхронний переклад, дубляж або інші засоби перекладу державною мовою. Супровід (конферанс) до таких заходів може бути виконаний мовами національних спільнот.

4. Мови національних спільнот можуть використовуватися в рекламі, в тому числі в друкованих засобах масової інформації, на радіо і телебаченні відповідно до закону.

5. На видавців, які видають видавничу продукцію мовами національних спільнот за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджетів, не поширюється обов'язок видавати 50 відсотків видавничої продукції, виданої ними впродовж відповідного календарного року, державною мовою.

6. За запитом особи, яка належить до національної спільноти, для надання їй допомоги, в тому числі екстреної, може бути використана мова національної спільноти у разі, якщо це буде прийнятним для надавачів допомоги.

7. Офіційні назви органів місцевого самоврядування, комунальних підприємств, що виконані державною мовою, можуть дублюватися мовами

національних спільнот за рішенням відповідних органів місцевого самоврядування в межах відповідної територіальної громади.

8. Написи на дорожніх знаках, вивісках та інших покажчиках назв географічних об'єктів та об'єктів топоніміки на території України в межах відповідної територіальної громади можуть подаватися мовами національних спільнот поряд з державною мовою на підставі рішень відповідних органів місцевого самоврядування в межах відповідної територіальної громади.

9. Оголошення, афіші, інші інформаційні матеріали про культурно-мистецькі та видовищні заходи і вхідні квитки можуть дублюватися мовою національної спільноти в межах відповідної територіальної громади.

10. Інформація для загального ознайомлення (оголошення, зокрема ті, які містять публічну пропозицію укласти договір, покажчики, вказівники, вивіски, повідомлення, написи та інша публічно розміщена текстова, візуальна і звукова інформація, що використовується або може використовуватися для інформування необмеженого кола осіб про товари, роботи, послуги, певних суб'єктів господарювання, посадових, службових осіб підприємств або органів державної влади, органів місцевого самоврядування) може подаватися з одночасним дублюванням мовою національної спільноти за рішенням відповідного суб'єкта в межах відповідної територіальної громади.

11. У населених пунктах, де традиційно проживають особи, які належать до національних спільнот, або де вони складають значну частину населення, допускається поширення матеріалів передвиборної агітації, виконаних державною мовою та дубльованих мовою національних спільнот.

Стаття 12. Участь у політичному, економічному, суспільному та культурному житті

1. Громадяни України, які належать до національних спільнот, мають право обирати та бути обраними до представницьких органів державної влади або органів місцевого самоврядування, а також право на рівноправну участь в економічному, суспільному та культурному житті держави, у тому числі у питаннях, пов'язаних зі збереженням та популяризацією культури, традицій та ідентичності спільноти, до якої вони належать.

Стаття 13. Право на освіту

1. Громадяни, які належать до національних спільнот, мають право вивчати та навчатися мовою відповідної національної спільноти у державних і комунальних закладах загальної середньої освіти або через національні культурні товариства.

Порядок реалізації права на освіту національних спільнот визначають Закон України "Про освіту" та спеціальні закони у цій сфері.

Порядок викладання мови національної спільноти та української мови як державної визначається в установленому законодавством порядку за результатами консультацій з відповідними національними спільнотами.

2. Держава сприяє вивченню історії та культури національних спільнот.

3. Держава забезпечує підготовку та підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників з мов національних спільнот.

4. Держава забезпечує вивчення української мови як державної особами, які належать до національних спільнот.

Стаття 14. Збереження культурної самобутності національних спільнот

1. Особи, які належать до національних спільнот, мають право зберігати й розвивати свою мовну, культурну, релігійну самобутність, зберігати культурну спадщину.

2. Особи, які належать до національних спільнот, мають право на відзначення (святкування) подій, пов'язаних із популяризацією їхньої культурної самобутності.

3. Держава сприяє виявленню та упорядкуванню місць історичної пам'яті національних спільнот, забезпечує охорону об'єктів духовної спадщини національних спільнот України. Пам'ятки історії, культури, релігії національних спільнот, що знаходяться на території України, є частиною української національної культури.

4. Держава сприяє проведенню культурно-мистецьких заходів національних спільнот та надає підтримку їх аматорським художнім колективам.

Розділ III

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ЩОДО РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВ ТА СВОБОД ОСІБ, ЯКІ НАЛЕЖАТЬ ДО НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ

Стаття 15. Державна політика щодо реалізації прав та свобод осіб, які належать до національних спільнот в Україні

1. Державна політика щодо реалізації прав та свобод осіб, які належать до національних спільнот в Україні, має на меті сприяння розвитку етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності національних спільнот України, їх інтеграції в українське суспільство на основі визнання прав і свобод людини, створення підґрунтя для утвердження у суспільстві атмосфери міжетнічної толерантності та зміцнення загальнонаціональної єдності.

2. Державна політика щодо реалізації прав та свобод осіб, які належать до національних спільнот в Україні, базується на таких принципах:

захист прав і свобод громадян, які належать до національних спільнот, як невід'ємна складова захисту прав людини і основоположних свобод;

недопущення дискримінації;

визнання права громадянина України вільно обирати та відновлювати належність до національної спільноти, виявляти свою етнічну ідентичність;

вільна реалізація громадянами України своїх прав та інтересів для збереження і розвитку етнічної, культурної, мовної самобутності;

інклюзивне залучення представників національних спільнот та їхніх організацій до формування державної політики у сфері національних спільнот на всіх рівнях;

інтеграція національних спільнот в українське суспільство на основі визнання прав і свобод людини;

протидія будь-яким проявам ксенофобії, розпалюванню расової, етнічної, релігійної ворожнечі;

запобігання міжетнічним, етнополітичним конфліктам, використанню національних спільнот іншими державами для автономізації регіонів їх проживання та дезінтеграції України.

3. Держава гарантує захист та сприяє реалізації прав та свобод осіб, які належать до національних спільнот, через заходи в сфері державної політики, спрямовані на інтеграцію, збереження, підтримку та розвиток самобутності національних спільнот, застосування заходів їхньої підтримки.

Стаття 16. Фінансове забезпечення впровадження державної політики щодо реалізації прав та свобод осіб, які належать до національних спільнот в Україні

1. Видатки, необхідні для забезпечення виконання заходів, спрямованих на впровадження державної політики щодо реалізації прав та свобод національних спільнот в Україні, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України за окремою бюджетною програмою, місцевих бюджетів, а також інших джерел, передбачених законом.

2. Фінансова підтримка діяльності громадських об'єднань національних спільнот може здійснюватися за рахунок коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів на конкурсних засадах, а також програм урядів іноземних держав, що реалізуються відповідно до міжнародних договорів.

Обсяги фінансування на забезпечення діяльності громадських об'єднань національних спільнот, що здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, уточнюються щороку з урахуванням фінансових можливостей держави, конкретизації заходів за підсумками їх виконання у попередні роки.

3. Визначення програм (проектів, заходів), розроблених громадськими об'єднаннями національних спільнот, для виконання (реалізації) яких надається фінансова підтримка за рахунок коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів, відбувається на конкурсній основі у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 17. Повноваження центрального органу виконавчої влади,
що забезпечує формування та реалізацію державної політики
в сфері реалізації прав та свобод національних спільнот

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в сфері реалізації прав та свобод національних спільнот:

1) здійснює координацію з питань, що належать до його компетенції, зокрема з підготовки органами виконавчої влади заходів і нормативно-правових актів, спрямованих на сприяння реалізації прав та свобод осіб, які належать до національних спільнот;

2) узагальнює практику застосування законодавства з питань національних спільнот, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств та в установленому порядку подає їх на розгляд;

3) збирає та аналізує статистичні дані щодо чисельності та розподілення представників національних спільнот на території України та наявних потреб, забезпечує вивчення та аналіз проблем розвитку національних спільнот в Україні;

4) розробляє заходи для сприяння збереженню і розвитку самобутності національних спільнот в Україні, задоволенню їх культурних, мовних та інформаційних потреб;

5) взаємодіє з центральними і місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, а також здійснює моніторинг їхньої діяльності з питань національних спільнот;

6) здійснює моніторинг виконання міжнародних зобов'язань України у сфері забезпечення прав національних спільнот, зокрема за Рамковою конвенцією про захист національних меншин та Європейською хартією регіональних мов або мов меншин, готує рекомендації для органів державної влади та органів місцевого самоврядування з удосконалення практики забезпечення прав національних спільнот;

7) забезпечує консультації за участю представників громадських об'єднань національних спільнот з питань, що стосуються національних спільнот, а також здійснює моніторинг діяльності таких громадських об'єднань;

8) організовує проведення наукових досліджень з питань забезпечення захисту прав національних спільнот в Україні, реалізації права на свободу світогляду і віросповідання, діяльності релігійних організацій, а також взаємодіє з вітчизняними та іноземними науково-дослідними установами і закладами освіти з метою обміну досвідом щодо проведення таких досліджень;

9) встановлює контакти і координаційні зв'язки з відповідними органами іноземних держав, до компетенції яких належить реалізація політики у сфері захисту та реалізації прав національних спільнот;

10) сприяє розширенню міжнародного співробітництва України з іншими державами у сфері реалізації прав та свобод національних спільнот.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в сфері реалізації прав та свобод національних спільнот, здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

3. Положення про центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в сфері реалізації прав та свобод національних спільнот, затверджує Кабінет Міністрів України.

4. При центральному органі виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в сфері реалізації прав та свобод національних спільнот, утворюється консультативно-дорадчий орган, до складу якого включаються представники організацій національних спільнот України. Положення та склад консультативно-дорадчого органу з питань національних спільнот затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в сфері реалізації прав та свобод національних спільнот.

Стаття 18. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади щодо реалізації державної політики в сфері реалізації прав та свобод національних спільнот

1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці забезпечують виконання законодавства України щодо національних спільнот, а також державних і регіональних програм національно-культурного розвитку національних спільнот.

З метою виконання зазначених завдань Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації за потреби можуть утворювати структурні підрозділи з питань національних спільнот.

Стаття 19. Повноваження органів місцевого самоврядування щодо реалізації державної політики в сфері національних спільнот

1. Органи місцевого самоврядування сприяють розвитку територіальних громад з урахуванням етнічних, релігійних, культурних особливостей їх мешканців, які належать до національних спільнот.

2. З метою реалізації прав національних спільнот органи місцевого самоврядування:

1) сприяють збереженню та розвитку культури, етнічної самобутності національних спільнот через підтримку діяльності громадських об'єднань національних спільнот, національно-культурних товариств;

2) підтримують створення та діяльність місцевих друкованих, аудіовізуальних (електронних) засобів масової інформації, які ведуть свою діяльність мовами національних спільнот;

3) розробляють перспективні плани соціально-економічного розвитку територіальних громад з урахуванням етнічних, культурних та інших потреб, які забезпечують збереження та розвиток самобутності, захист та реалізацію прав осіб, що належать до національних спільнот;

4) можуть приймати рішення щодо дублювання поряд з державною мовою мовами національних спільнот написів на дорожніх знаках, вивісках та інших показниках назв географічних об'єктів та об'єктів топоніміки на території відповідної територіальної громади;

5) здійснюють інші повноваження, передбачені законами України.

Стаття 20. Дорадчі органи

1. Для вирішення питань, пов'язаних з діяльністю національних спільнот, при місцевих органах виконавчої влади, органах місцевого самоврядування можуть утворюватися дорадчі органи з представників громадських об'єднань національних спільнот. Дорадчі органи утворюються на підставі клопотань об'єднань національних спільнот.

2. Проекти рішень місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, які стосуються питань, пов'язаних з реалізацією прав, збереженням та розвитком етнічної, культурної, мовної або релігійної самобутності громадян, які належать до національної спільноти, вносяться на обговорення з такими дорадчими органами у разі їх утворення.

3. Рішення дорадчого органу за результатами такого обговорення мають рекомендаційний характер.

Розділ IV

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ТА ЗАКОРДОННІ ЗВ'ЯЗКИ НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ

Стаття 21. Міжнародне співробітництво у сфері національних спільнот

1. Україна сприяє розвитку співпраці з іншими державами та міжнародними організаціями у сфері захисту національних спільнот, вирішенню питань, що стосуються національних спільнот, шляхом проведення переговорів, обміну інформацією, укладення й дотримання міжнародних договорів, норм міжнародного права.

2. Україна заохочує та підтримує міждержавний діалог з питань захисту та задоволення прав осіб, які належать до національних спільнот.

3. Громадяни України, які належать до національних спільнот, можуть входити до складу міжурядових двосторонніх комісій з питань забезпечення прав осіб, які належать до національних спільнот (за згодою).

4. Головування у міжурядових двосторонніх комісіях з питань забезпечення прав осіб, які належать до національних спільнот, здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері зовнішніх зносин.

Стаття 22. Закордонні зв'язки національних спільнот

1. Громадяни України, які належать до національних спільнот, та громадські організації національних спільнот можуть підтримувати зв'язки з представниками свого етносу, національними громадськими об'єднаннями за межами України, брати участь у діяльності відповідних міжнародних неурядових організацій, а також отримувати допомогу від іноземних держав, приватних осіб, громадських організацій, фондів та інших іноземних установ у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. Громадянам України, які належать до національних спільнот, громадським організаціям національних спільнот забороняється співпрацювати та отримувати допомогу від іноземних держав, приватних осіб, громадських організацій, фондів та інших іноземних установ, діяльність яких спрямована проти незалежності України, на порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, на підриг національної єдності та безпеки України, на пропаганду насильства, на розпалювання міжетнічної, расової або релігійної ворожнечі.

Розділ V

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України "Про національні меншини в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 529 із наступними змінами).

3. Внести до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами) такі зміни:

1) статтю 10 доповнити частиною шостою такого змісту:

"б. Для реалізації своїх повноважень сільські, селищні, міські, районні, обласні ради мають право створювати консультативно-дорадчі органи";

2) частину першу статті 26 доповнити пунктом 58 такого змісту:

"58) прийняття рішення щодо дублювання поряд з державною мовою мовами національних спільнот написів на дорожніх знаках, вивісках та інших показниках назв географічних об'єктів та об'єктів топоніміки на території відповідної територіальної громади".

4. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк:

- 1) підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;
- 2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- 3) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**